

השקפה צעירה

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

יום שישי
 ח' כסלו ה'תשע"ו (20.11.15)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום. ויאמר ד' אל יעקב, שוב את-ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך."
 ככל שארועי ימים אלו מתקדמים יותר ברור לעין המתבונן שמצבנו אינו יותר אני בדרך! הטבע. השנאה נגד ישראל מצד האומות פורצת גבולות חדשים, מול שני תהליכים קיצוניים ומחריפים שקורים בעת ובעונה אחת. מצד אחד, פעם אחר פעם, מלחמה היא בין כל העולם, כולל רוב האיסלם, וגורמים רדיקליים בתוך האיסלם, להם מלחמה ברורה ומוצהרת כלפי כל העולם, מצד שני, הקורבנות עצמם מאשימים את ישראל ולא את האיסלם במצב המתהווה. ואיך יתכן שבכל העולם הותר דמם של יהודים, כיסוי כבד על עיני העולם מלאות את ההגיון המוסרי הפשוט: "הקם להורגך השקם להורגו". ולא זו בלבד שכשהתוקף תוקף, המתגונן הוא החייב, אלא שגם כשהתקפות פונות כלפי העולם עצמו, במקום שיבינו שהאויב הזה אין לו חלק וענין בפשרה טריטוריאלית או בעם הפלסטני, אלא שגם אנחנו החייבים גם בארועים אלו. שרת חוץ בשודיה, אירלנד, ואנגליה, כולם חושבים שלא האיסלם אלא ישראל עומדים מאחורי פיגועי פריז. עוד הם מדברים, ובאה דרום אפריקה ומאשימה את קיצוני ישראל בעבירה על חוק בין לאומי על שומרם את הגבול הישראלי ממשטים תורכים.

סוף של צדק ומשפט. ואם כן מאין יבוא לנו הידע וההבנה לראות שספורי התורה אלוקים ומושלמים, ואין באבותינו פגם.
 מצב היהדות כמאה ושלושים שנה או אפילו שלוש מאות שנה של התישבות הוא מצב של שבר רעיוני. מצד אחד אנחנו באתחלתא דגאולה, ימות המשיח. ורעיון מרכזי בימות המשיח הוא ההכרה העולמית לה אנחנו זוכים. מאידך, הרי אנחנו עדיין צמים בתשעה באב, ואם כן אנחנו מודים שעדיין לא קצה גלות החל הזה. אם כן מה מצבנו, ומתי נדע אם אנחנו עוברים לשלב הבא? ממסכת וסיפור מגילת אסתר אנחנו יודעים שלפני האור שבגאולה מגיעה איילת השחר, הרגע החשוך ביותר. כמו כן, מפורסמת הגמרא במסכת כתובות 110, שאסור לנו "לעלות בחומה", "ז"א לבנות בית מקדש שלישי מדעתנו, ללא התגלות ניסית מההשגחה שתנחה ארוע מכונן זה. ואם כן, מתי עולים ישראל לארץ ישראל בהיתר ולא באיסור? אחד התנאים הוא שהשנאה של הגויים חוצה גבולות ומגזימה. כך אנחנו רואים ביעקב בפרשתנו, שכשראה יעקב את שנת לבן נגדו, מיד ידע שהגיע זמן הגאולה. כך בדורנו, גם אם ניתן לגוי כזה או אחר לטעות שבגללנו ולא בגלל אסלם קיצוני קורתה התקפת טרור כל שהיא, הרי האויב הרשע והרצחני לא ינות. במהרה הוא הימשיך ויתקוף, ואפילו יתחיל באלו שמלמדים עליו זכות, ההתקפה הבאה תתמקד דוקא בשודיה, ארה"ב, או מקום אחר מאלו שטוענים שאין מניע אסלמי מאחורי טרור זה. כמובן שאת האסלמיסט הקיצוני דברים כאלו מעליבים ומאכזבים. הוא הרי רוצה להחשב האיסלם. לא מן הנמנע שהוא יתמקד בכאלו להתקפתו הבאה. ואם זאת, אומות העולם יעזו ויתעקשו להבין גם את הארוע הבא כתוצר של עם ישראל. זהו המסר, כמו שלמדתי ממורי ורבי, רב כדורי, זצ"ל, שבעידן הבא עלינו לטובה, לא בישראל אלא בחו"ל הסכנה היא הכי גדולה, פחד אלוקים! וזה הוא הסימן ליעקב, ברצף ארועים שמתחיל בתפילה ("וירא אליו ד'"), ממשיך באחדות (דברי יעקב לנשיו), ובמעשה העליה, סימן שהגיע הזמן לעלות לארץ. גם אנחנו, יהי רצון מלפני רבונו של עולם, שנזכה לגאולה המלאה, וממילא הי"ד של כל הקורבנות, ונזכה להקריב עצמנו ללימוד תורה ועבודת השם לצח בב"א

- מה בפנים?**
- חינוך באהבה - נתינה הגונה
- מושג השבוע - סיפרי המקבים
- מבט לעומק - איך לברוח?
- הלכה בהרחבה - תפילה במניין
- ממטעמי המטבח - עוגיות קוואקר

שבת פרשת "ויצא"

ניסת שבת	16:13	יצאת שבת	17:05
חצור הגלילית		בית שאן	
	16:06		17:15

לצחי ואוריה כהן
 מיטב הברכות והאיחולים
 בהיכנסכם בברית הנישואין.
 מאחלים: קהילת "חזון הדור הצעיר"

הקורא עשוי לחשוב, זה דבר תורה, מה ענין החדשות כאן. נכון. אבל מוטל עלינו כעבדי השם לראות שבדפי ההיסטוריה חבויה ההשגחה. כמו שאומרים חז"ל שהיסטוריה מלשון הסתרה. וכן כאן, ישנו מצב כה לא הגיוני, שהמאמין מחויב להבחין שמדובר בהנהגה ניסית. ומכיון ש"כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד", כל מה שעושה הקב"ה הוא עושה לטובה, מתחייב מאיתנו לחשוב מה הטוב שיוצא מכך? והפשוט שבהשגחה יש מידה כנגד מידה, וממילא עלינו להתבונן היכן אנחנו דנים את ההשגחה או אחד את השני, בצורה שטחית ומעוותת, כפי שדנים הגויים אותנו. ובעיקר, אם בחרנו לשלוח מסר כלפי דשמיא, שלא מקובל עלינו היחס מהגויים, הדגש במעשינו צריך להיות ללמוד בעיון את סיפורי התורה והתנ"ך, עם דגש על הסיפורים שנראים "מפליים" לכאורה ומציירים את אבותינו או אפילו את ההשגחה, רח"ל כמעשה וישות אנושית. לא כך הוא המצב כמובן, אלא מדובר באין

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק..."

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

נתינה הגונה

על דלתו של הגאון רבי ברוך בער ליבוביץ, התדפק עני בן טובים וביקש את נדבתו. ומשום שלא הייתה הפרטה מצויה בידי הגאון באותה השעה, [בניגוד למה שרואים היום] לא יכול היה למלא את מבוקשו של העני, אולם כאשר יצא העני התלווה אליו רבי ברוך כבדת דרך, ומי שראה את ראש השיבה הולך ברחוב ולא יצא? וכך התלווה קהל תלמידיו עם העני שהת, שאל הנגידפעל מכל הכבוד שחולק לו. כן אסף העני פרוטה לפרטה עד שיכול היה לקיים את מצוות השבת ולקנות את כל צרכי השבת. כאשר חזר הגאון לביתו, שאלוהו תלמידיו לפשר המעשה שעשה? הסביר הצדיק את מעשהו ואמר: " הנה עני הדופק על פתחי הבתים, סובל חרפה ובושה עד שמעניקים לו תרומה הגונה, והדבר נבצר ממני לעשות, { איזו כנות בדברי הרב } מדוע איפוא לא אתרום לכל הפחות מנה הגונה של כבוד?"

נקודות לחשיבה

*כבוד האדם - יש להיזהר בכבוד האדם ולא משנה מה

נס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לארח את אירועכם!

גמ"ח "לבריאות"
השאלת ציוד רפואי / סיעודי

כסאות גלגלים, קביים, הליכונים, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...

גמ"ח "רק בשמחות"
השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל

כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למוען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למעוטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיוזמים קהילתיים, בית מדרש יוצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור משקפיים טובות אוהד דהן

עמדתו היו הגליון

פלוגת החיילים ישבה דוממת באודיטוריום המרכזי של הבסיס. לפתע נכנס פנימה אדם מבוגר מאוד, כפוף שכם. "כל מי שנסע היום באוטובוס מירושלים לבאר שבע, שירים את ידו!" קרא האיש. רוב החיילים הרימו את ידם כשסימני שאלה על פניהם. "זה פשוט לא יאמן! עומד לו אדם מבוגר ורוצה לעלות לאוטובוס לבאר שבע, מחכה בדממה כמו כולם. אך כאשר מגיע אוטובוס כל החיילים מתחילים לדחוף, כולם מנסים לעלות על האוטובוס על חשבון חברהם... ממש 'ואהבת לרעך כמוך'. ואין שום אפשרות לאדם מבוגר להילחם בעדר הצובאים על האוטובוס. זה נראה לכם הגיוני שהוא יחכה כמה וכמה אוטובוסים עד שתיתנו לו האפשרות לעלות?"

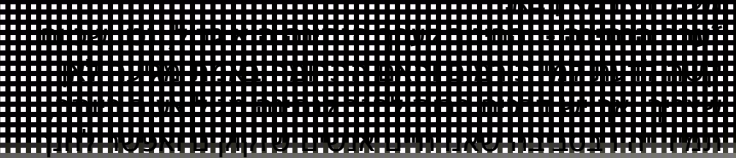
החיילים האדימו במבוכה. "וכשהוא כבר סוף סוף עולה לאוטובוס, כל החיילים תופסים מקום וצוללים לשינה עמוקה. איך אדם מבוגר אמור לעמוד כל הדרך מירושלים לבאר שבע?"

האיש נעץ בקהל החיילים מבט חודר, יצא מן האולם, מותיר אותם נבוכים.

אחריו יצא מפקד הפלוגה ואמר: "תודה רבה לך, אדוני; על שבאת לדבר עם החיילים".

האיש מחה את אגלי הזעה ממצחו ואמר: "לא יכולתי לשתוק". "אני מצטער מאוד על עוגמת הנפש" הוסיף המ"פ.

שאלה קטנה שאנו לא תמיד רוצים לשאול את עצמנו. איך אנו נראים בעיני אחרים? איך התנהגותנו מתפרשת בעיניהם? עם קצת רגישות לקול הפנימי שלנו, נגלה לעיתים שויתור על נוחות, הוא הרבה פעמים עלייה באיכות. הוא שם אותנו ב'מרכז החיים', על אף שבאוטובוס נשארנו עומדים ...

למתן בסתר, אומתן לחבר שזקוק או לבן משפחה, העיקר לחנך לנתינה שהיא תורמת לתורם יותר מאשר לנתרם.

*מעלת הצדקה - כבר נאמר "צדקה תציל ממות" צדקה עושה עם האדם צדק, ממה שהקב"ה העניק לנו, חובה עלינו להעניק לאחרים.

*חינוך לערכים - הדוגמה האישית היא החינוך האמיתי, ילדים וגם תלמידים מביטים על ההורים והמורים ולומדים ממעשיהם ופחות מדבריהם.

מעשה נדיב, קטן ככל שיהיה, לעולם אינו מתבזבז" {איזופוס}

העלון מוקדש לע"נ גולשן באבאי ז"ל בת מרים ת.נ.צ.ב.ה

נר ה' נשמת אדם

מרדכי בן מרים ז"ל

מרים בת וואסי ז"ל

עיוש בר איטו ז"ל

ליזי בת מרים ז"ל

סבה (שרה) בת עזיזה זל

מרים בת מורוורי ז"ל

רבקה בת פרי ז"ל

דוד בן יהודה ז"ל

רחמים בן יהודה ז"ל

מרדכי בן ציפורה ז"ל

יזכור

הלכה בהרחבה

הרב אֶתִי אהרן

תפילה במניין (סימן צ' סע' ט יז)

בשבועיים האחרונים שאלנו מהי רמת החיוב של תפילה במניין? מצד אחד, השו"ע מחייב לחזור מיל לטובת מניין. מצד שני, כתב לשון "ישתדל".

והבאנו מחלוקת ראשונים האם תפילה במניין חלק מהותי ממצות התפילה או שמא רק מעלה הנפרדת מעצם חובת התפילה. ולכאורה בשאלה זו נחלקו הראשונים (וכן מרן ורמ"א) כאשר באו להכריע בדין תלמיד חכם שיש מעלה שיתפלל במקום לימודו. האם הכוונה אפילו על חשבון מניין (רבותינו הצרפתים) או ברור שהוא צריך להתפלל במניין, ועדיף במקום בו הוא לומד, אפילו אם זה מניין מצומצם ומפסיד מעלת 'ברוב עם הדרת מלך' (רמב"ם). בעניין זה כתב **משנ"ב** (ס' נה' ס"ק עג) שהיכא שאם יתפללו הת"ח בבית מדרשם תתבטל תפילה במניין בבית הכנסת יש לכופ הבחורים והלומדים שילכו לבית הכנסת ודווקא קהילות גדולות אז יש ללומדים להתפלל במקום לימודם (נלמד מר' אליעזר ששיחרר את עבדו).

שאלה: מה גבול ההשקעה "כספית" אותה אני צריך להשקיע על מנת להתפלל במניין? כמובן שזה תלוי בחקירה שלנו מניין מעלה בלבד או חלק ממצוות תפילה. **היד אליהו** (מובא בבאר היטב צ"ב) מחלק בין הפסד ממון למניעת רווח. הפסד ממון אפשר שאינו מחוייב ע"פ הדין אך משום מניעת רווח מחוייב. **תורת חיים** חלק על היד אליהו ולמד מלשונו של מרן "ישתדל" שאין תפילה במניין אלא הידור מצווה (ור"א שחרר את עבדו מצד חסידות ודוק' שקצת קשה לומר שבשביל מידת חסידות עבר ר"א על לעולם בהם תעבודו) והקשו על התורת חיים שמשלשן הרמב"ם "ולא יתפלל יחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור" ולמדו מכך שאין זה רק הידור אלא חיוב יש בכך. ואם נשאל מדוע שינה מרן וכתב "ישתדל" (מלבד התירוץ שראינו בשם האג"מ) תירץ **התורת חטאת** (רמ"א) שישתדל מוסב על 'להתפלל בבית הכנסת וציבור ולא יסתפק בביתו בעשרה'. **והחת"ס** כתב פשוט שתפילה במניין הינה מצווה דרבנן! כפשט הגמ' רבי אליעזר שחרר ועבר על עשה דאורייתא בשביל מצווה דרבנן של תפילה בציבור. (בכיוונו של האגרות משה שראינו) **מבאר המנחת יצחק** (ז,ו) לשון ישתדל בבית יוסף בא אחרי שהוא מרחיב: "מאמר הש"ס המדברים במעלת וגודל הפלגתו של תפילת הציבור", ויש לומר 'ישתדל' בה לומר, אחרי שראינו מעלת תפילה בציבור, ודאי שאדם חייב להשתדל בכל כוחו ואפילו יש מניעות היכולות להביאו לידי פטור מתפילה בציבור מחמת גודל מעלת מניין "ישתדל" מעבר למה שהוא מחוייב מין הדין (דוג' חזרת מיל). ומביא עוד, שמה שראינו שהאנוס יכוון תפילתו בזמן שהציבור מתפלל, אומר **המג"א** אין זה אלא היכא שאינו יכול להביא מניין לביתו (כפשט הגמ').

ונסיים בדברי הרמב"ן (שמות יג): "...ואין אל עליון חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם ויודה לאלהיו שבראו, וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו ויודו לאל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותך אנחנו..."

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

ממטעמי המטבח יפית כהן

עוגיות קוואקר

- 2 1/2 כוסות קמח רגיל מנופה
- 2 כוסות קוואקר
- קורט מלח
- 1 כפית קינמון
- 2 כפיות סודה לשתייה
- 3/4 כוס אגוזי מלך קצוצים

מצרכים:

- 3 ביצים
- כוס צימוקים כהים
- 1 כפית תמצית וניל
- 200 גרם מחמאה רכה
- כוס סוכר חום
- כוס סוכר לבן

אופן ההכנה:

- א. טורפים את הביצים ומוסיפים את הצימוקים ותמצית הווניל. מערבבים הכל יחד ומניחים לשעה (כדי להשרות את הצימוקים)
- ב. במיקסר עם וו הגיטרה מערבבים יחד את המחמאה עם שני סוגי הסוכר עד הקרמה.
- ג. מוסיפים את הקמח, מלח, קינמון וסודה לשתייה ומערבבים.
- ד. מוסיפים את יתר החומרים (תערובת הביצים, קוואקר ואגוזים) ומערבבים עד לקבלת תערובת אחידה (מעט דביקה)
- ה. פורסים נייר אפיה על התבנית של התנור ויוצקים בעזרת כפית כדורים ומניחים בצורה מרווחת בתבנית. משטחים מעט את העוגיות.
- ו. אופים בתנור שחומם מראש ל-180 מעלות 10-15 דק. העוגיות מוכנות כשהן מקבלות גוון חום זהבהב.

בהצלחה ובתיאבון.

"תקשיבו לעצות של מבוגרים
מכם, לא בגלל שהם תמיד
צודקים, אלא בגלל שיש
להם יותר ניסיון בלטעות"

הפתגם השבועי

ספרי המקבים

אנחנו בחודש כסלו וזה אומר שחנוכה בפתח, אז, באו ולעיין באחד ממקורות ההיסטוריים הראשיים לכל האירועים שהובילו חג מיוחד זה.

קיימים שני ספרי מקבים (אין זו טעות דפוס, אכן מופיע השם "מקבי" עם אות "ק"): ספר מקבים א' וספר מקבים ב'. הראשון גם ידוע בשם **ספר חשמונאים א'** ומתאר את מרד החשמונאים בממלכה הסלאוקית, ועל ימיה הראשונים של ממלכת החשמונאים. **ספר מקבים ב'**, הידוע גם בשם **ספר חשמונאים ב'**, או **קיצור מעשה יהודה**, הוא סיכום היסטורי של מאורעות ראשיתם סיפור ימיו האחרונים של סלאוקוס הרביעי 175 לפני הספירה, ואחריתם ניצחון יהודה על צבאות ניקנור 161, לפני הספירה.

שני הספרים כנראה חוברו קרוב לתקופת מרד החשמונאים. כאשר לכל הנראה מקבים א' נכתב בעברית בארץ ישראל, וספר מקבים ב' נכתב כנראה בפזורה היהודית מחוץ לארץ ישראל, כנראה במצרים בשפה היוונית. יוסף בן מתתיהו ("יוסיפוס") מעיד, שבימי הבית הייתה בידי העם "מגילה של חשמונאים", שבה היו קוראים על מלחמותיהם של החשמונאים ועל ניצחונם ההיסטורי במאבק מול היוונים. אולם, חשוב להפריד בין ספרים אלה ולבין "מגילת אנטיוכוס" שהיא מדרש אגדה (הידוע גם בשם "מגילת חנוכה", "מגילת בני חשמונאי" ו"מגילה יוונית"), כי ויש בה שינויים ביחס לסיפור החשמונאים שבספרי המקבים ויוסף בן מתתיהו.

אולם, על אף החשיבות והדיוק ההיסטוריים של שני הספרים, הם לא נכללו בתנ"ך היהודי, אלא בתוך הספרות הידועה כ"ספרים החיצוניים". עיקר הסיבה לכך נובע מהעובדה שספר מקבים א' המקורי בעברית אבד, ורק נשארו תרגומים בעיקר ליוונית. וספר מקבים ב' נכתב במקורו ביוונית ורק תורגם לעברית בתקופה מאוחרת יותר.

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

חידת השבוע

יעקב יצא לדרך מב"ש ונסע לחצור הגלילית, מרחק 200 ק"מ במהירות ממוצעת של 50 קמ"ש.

בלילה הוא חזר מחצור הגלילית לב"ש במהירות ממוצעת של 100 קמ"ש. מהי מהירותו הממוצעת הכוללת של יעקב בנסיעתו הלך ושוב?

חידה מהשבוע שעבר

לוקחים 3 אנשים, מכניסים אותם לחדר ואומרים להם:

- עוצמים לכם את העיניים ושמים לכם על הראש כובע בצבע אדום או ירוק.
- המשימה: מי שרואה כובע אדום על אחד מהשניים האחרים שירים את היד.
- מי שמגיע למסקנה מה צבע הכובע על ראשו שייצא החוצה.
- שמים לשלושתם כובע אדום ופותחים להם את העיניים. שלושתם כמובן מצביעים. כולם מחכים מספר שניות ולאחריהם כולם קמים ויוצאים החוצה.
- איך כל אחד הגיע למסקנה שיש לו כובע אדום על הראש?

פיתרון לחידה מהשבוע שעבר

כל אחד יכול לומר לעצמו: אם היה לי כובע ירוק על הראש אז כל אחד מהשניים האחרים היה יכול להגיע בקלות למסקנה שיש לו כובע אדום על הראש כי אחת למה גם השלישי הרים את היד? מזה שלא יצאו מיד ז"א שגם לי יש כובע אדום על הראש.

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

ברכת הריח

יְיָחַד יַצְחָק חֲרָדָה גְדֵלָה עַד מָאד וַיֹּאמֶר, מִי אֶפֹּא הוּא הַצֵּד צִיד וַיָּבֵא לִי אֶכֶל מִכָּל בְּטָרָם תָּבוֹא וַאֲבָרְכֶהוּ? גַּם בְּרוּךְ יְהִיָּה.

למה יצחק מיד מקבל עליו את המציאות שהיא תולדת רמאותו של יעקב? אנחנו אפילו לא מוצאים שהוא כועס על ה"גניבה" הזו, הייתכן? המדרש על פסוק זה מביא, **אֵת מוֹצֵא שְׁלֵשָׁה דְבָרִים [איברים] בְּכָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִשְׁתּוֹ שֶׁל אָדָם, וְשְׁלֵשָׁה אֵינָן בְּרִשְׁתּוֹ... וְכִשְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֶפֶץ, אִף אֵלּוּ שְׁהֵן בְּרִשְׁתּוֹ אֵינָן בְּרִשְׁתּוֹ.**

אנחנו רגילים לתחושה שהדבר החשוב ביותר הוא להיות בשליטה, שאני אעשה מה שאני רוצה. זה אכן חשוב להיות במודעות, לא לעשות דברים ללא שימת לב וללא רצון מלא. אך האם אני באמת יודע תמיד מה נכון? האם הרצון החיצוני שלי מבטא גם את רצוני הפנימי יותר? יצחק, שעלה מרצונו על גבי המזבח, ידע בברור שלא הוא כאן הסיפור. הוא ביקש להיות כלי לרצון ה', שאם רצונו אינו בדיוק רצון ה', שתילקח ממנו השליטה במעשיו. כשראה יצחק שמשמים נבחר כי הברכה תגיע ליעקב, הוא מיד הבין שזה הדבר הנכון ושמו בכך.

בדרך זו נוכל ליישב שאלה נוספת, מדוע סיבבו משמים כך? מדוע הייתה ברכתו של יעקב צריכה להגיע אליו בצורה כל כך לא פשוטה? ברכה חשובה זו הייתה צריכה להגיע מהמקום הגבוה ביותר, בכדי שהברכה תהיה נקיה, ברכה שמגיעה משמים ממש, צריך שתהיה ללא תערובת של רצון שיש בו נטייה גשמית, גם לא מהטבע הפשוט של אהבת אב לבנו. לשם כך היה צורך בהסחת הדעת, בכך שהברכה תגיע מתוך הנכונות העצומה של יצחק לביטול רצונו אל זה של הבורא.

והאם כאן אין זה רצונו? זה ממש לא כך. האמת היא שזהו רצונו הפנימי ביותר, כאן סוף סוף נוצר החיבור בין המעשים החיצוניים לבין רצונו של הנשמה. זהו השלום העמוק ביותר, ומכיוון ששלום הוא ה"כלי" שמחזיק ברכה, לכן דווקא שלום כזה, שלום במהותו של האדם, יכול להחזיק ברכה.

מעלה נוספת יש לכך שיעקב מקבל את הברכה המיועדת לעשיו, סביר כי יצחק, שמכיר את בניו, היה מברך את יעקב בברכה רוחנית יותר. ודאי כי ברכתו לעשיו טומנת בה גם ברכה למי שהתרחק מייעודו, ברכה זו נותרה עמנו ומלווה אותנו גם בזמננו הפחות חזקים. משמים סובבו שיקבל יעקב ונקבל אנו, הדורות הבאים אחריו, דווקא את הברכות האלו.

ולשאלה הראשונה ישנה תשובה עמוקה נוספת, יעקב לא טעה. שתי הבדיקות הראשונות שערך יעקב, המישוש והקול, נועדו לבדוק האם זהו עשיו או יעקב. אך הייתה בדיקה שלישית, בדיקה עמוקה לאין ערוך, **נִבַּח אֵת ה'ים בְּגִדָיו**. כאן בודק יעקב האם מי שעומד לפניו הוא הראוי לברכה. הריח הוא החוש הרוחני יותר, כהגדרת חכמנו, דבר שהנפש נהנה ממנו ולא הגוף. גם על המשיח אומרים חז"ל שדן על פי הריח. יעקב מריח את הנשמה של מי שעומד לפניו ומריח את הרוח שנפח הבורא באדם, את אותו ריח שמפיצים עשרת הדיברות בעולם, את ריח גן עדן. אמנם נכון שיצחק טועה במי שעומד לפניו, אך ברור לו את מי הוא מברך.

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

אל נא רבא נא לה	עדה עטייה
אוסגת יסכה בת רבקה	נתנאל טלקר
יואב בן לאה	חנניה ביטון
חנה בת מרים	משה דואב
רון בר עדנה	
אליה בת סיגל	
אביגדור בן שרה	